

## לקוטי אמרים

פרק לח והנה עם כל הנ"ל יובן היטב פסק ההלכה  
הערוכה בתלמוד ופוסקי' דהרהור  
לאו כדבור דמי ואם קרא ק"ש במחשבתו ובלבו לבד  
בכל כח כוונתו לא יצא ידי חובתו וצריך לחזור ולקרוא  
וכן בברכת המזון דאורייתא ובשאר ברכות דרבנן  
ובתפל' ואם הוציא בשפתיו ולא כיון לבו יצא ידי חובתו  
בדיעבד ואין צריך לחזור לבד מפסוק ראשון של ק"ש  
וברכה ראשונה של תפלת שמונה עשרה וכדאי'  
[ברפ"ב דברכות] ע"כ מצות כוונה מכאן ואילך מצות  
קריאה וכו'. והיינו משום שהנשמה אינה צריכה  
תיקון לעצמה במצות רק להמשיך אור לתקן נפש  
החיונית והגוף ע"י אותיות הדבור שהנפש מדברת בה'  
מוצאות הפה וכן במצות מעשיות שהנפש עושה  
בשאר אברי הגוף: